

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विघस्ताढनतदहान् तौदादिकाद्विधेरिगुपधलक्षणः कस्ततोर्हयैयत् विध्यविध्या ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ तत्रयन्मसलमपश्यत्
 तान्दृष्ट्वापतस्तूर्णमभिक्रुद्धाजनार्दनः ॥ नचुक्रोधमहातेजानकालस्यपर्ययं ॥ ३१ ॥ तेतुपानमदाविष्टाश्रोदिताः कालधर्मणा ॥ युयुधानमयाभ्यघ्न
 न्नुच्छिष्टैर्भाजनैस्तदा ॥ ३२ ॥ हन्यमानेतुशैनेयैरुद्धोरुक्मिणिनंदनः ॥ तदनंतरमागच्छन्मोक्षयिष्यन्शिनेः सुतं ॥ ३३ ॥ सभोजैः सहसंयुक्तः सात्यकिश्चांध
 कैः सह ॥ व्यायच्छमानौतौवीरौबाहुद्रविणशालिनौ ॥ ३४ ॥ बहुत्वान्निहतौतत्रउभौरुष्णस्यपश्यतः ॥ हतं दृष्ट्वाचशैनेयं पुत्रं च यदुनंदनः ॥ ३५ ॥ एरका
 नांततोमुष्टिकोपाज्जग्राहकेशवः ॥ तदभून्मसलं घोरं वज्रकल्पमयामयं ॥ ३६ ॥ जघानरुष्णास्तांस्तेनयेयेप्रमुखतोभवन् ॥ ततोऽधकाश्रभोजाश्रशैनेयाव
 ण्यस्तथा ॥ ३७ ॥ जघ्नुरन्योन्यमाक्रंदं मुसलैः कालचोदिताः ॥ यस्तेषामेरकांश्चिज्जग्राहकुपितो नृप ॥ ३८ ॥ वज्रभूतेवसाराजन्नदृश्यततदाविभो ॥ तणंच
 मुसलीभूतमपितत्रव्यवृश्यत् ॥ ३९ ॥ बलदंडरुतंसर्वमितितद्विद्धिपार्थिव ॥ अविधानविध्यतेराजनप्रक्षिपंतिस्मयतृणं ॥ ४० ॥ तद्वज्रभूतं मुसलं व्यवृश्यत
 दाहढं ॥ अवधीत्यितरं पुत्रः पिता पुत्रं च भारत ॥ ४१ ॥ मत्ताः परिपतंतिस्मयोधयंतः परस्परं ॥ पतंगाद्वचाम्नैते निपेतुः कुकुरांधकाः ॥ ४२ ॥ नासीत्पलायनेबु
 द्विर्वध्यमानस्यकस्यचित् ॥ तत्रापश्यन्महाबाहुर्जानकालस्यपर्ययं ॥ ४३ ॥ मुसलं समवष्टभ्यतस्यौसमधुसूदनः ॥ सांबंचनिहतं दृष्ट्वाचारुदेष्णंचमाधवः ॥
 ॥ ४४ ॥ प्रद्युम्नंचानिरुद्धंचततश्चक्रोधभारत ॥ गदं वीक्ष्य शयानं च भृशं कोपसमन्वितः ॥ ४५ ॥ सनिःशेषं तदाचक्रेशार्द्धचक्रगदाधरः ॥ तन्निघ्नंतं महातेजा
 वभ्रुः परपुरंजयः ॥ ४६ ॥ दारुकश्चैव दशार्हमूचतुर्यन्निबोधत ॥ भगवन्निहताः सर्वे त्वया भूयिष्ठशो नराः ॥ रामस्य पदमन्विच्छतत्र गच्छामयत्रसः ॥ ४७ ॥
 इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि कृतवर्मादीनां परस्परहनने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४८ ॥ वैशंपायन उवाच ततोययुर्दारुकः के
 शवश्च बभ्रुश्च रामस्य पदं पतंतः ॥ अथापश्यन् राममनंतवीर्यं दक्षे स्थितं चिंतयानं विविक्ते ॥ १ ॥ ततः समासाद्य महानुभावं रुष्णस्तदा दारुकमन्वशासत् ॥ ग
 त्वाकुरुन्सर्वमिमं महांतं पार्थाय शंसस्व वंधूनां ॥ २ ॥ ततोर्जुनः क्षिप्रमिहोपयातु श्रुत्वा नृत्तान्यादवान्ब्रह्मशापात् ॥ इत्येवमुक्तः स ययौरथेन कुरुंस्तदा दारु
 कोनष्टचेताः ॥ ३ ॥ ततो गते दारुके केशवो थदृष्ट्वांतिके बभ्रुमुवाच वाक्यं ॥ स्त्रियो भवान् रक्षितुं यातुशीघ्रं नैताहिं स्युर्दस्यवो वित्तलोभात् ॥ ४ ॥

तत इति पतंतः शीघ्रं गच्छंतः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ४९ ॥

॥ ३ ॥

देवावष्टभ्यतस्यौ इत्यन्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इति मौसलपर्वणि नैलकंठीये भास्वदीपि तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥